कुर्य्यात् । अन्तेवासी शिष्यः स वा यो बहुकालं दास्यं कृत्वा दृढोऽभूत् स वा ॥ * ॥ पराशरः । ४ । २५—२६ ।
"ज्येष्ठभ्राता यदा तिष्ठेत् आधानं नैव कारयेत् ।
अनुज्ञातस्तु कुर्व्वीत शङ्खस्य वचनं यथा ॥
नष्टे मृते प्रव्रजिते क्लीवे च पतिते पतौ ।
पञ्चस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते ॥"
पराशरः । १० । २५—२७ ।
"वन्दिग्राहेण या भुक्ता हत्वा बद्धा बलाद्-
भयात् ।
कृत्वा सान्तपनं कृच्छ्रं शुध्येत् पराशरो-
ऽब्रवीत् ॥
सकृद्भुक्ता तु या नारी नेच्छन्ती पापकर्म्मभिः ।
प्राजापत्येन शुद्ध्येत ऋतुप्रस्रवणेन तु ॥
पतत्यर्द्धं शरीरस्य यस्य भार्य्या सुरां पिबेत् ।
पतितार्द्धशरीरस्य निष्कृतिर्न विधीयते ॥
गायत्त्रीं जपमानस्तु कृच्छ्रं सान्तपनञ्चरेत् ।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ॥
एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ।
जारेण जनयेद्गर्भं गते त्यक्ते मृते पतौ ॥
तां त्यजेदपरे राष्ट्रे पतितां पापकारिणीम् ।
ब्राह्मणी तु यदागच्छेत् परपुंसा समन्विता ॥
सा तु नष्टा विनिर्द्दिष्टा न तस्या गमनं पुनः ।
कामान्मोहाद् यदा गच्छेत् त्यक्ता बन्धुं सुतान्
पतिम् ॥
सा तु नष्टा परे लोके मानुषेषु विशेषतः ।
दशमे तु दिने प्राप्ते प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥
दशाहं न त्यजेन्नारी त्यजेन्नष्टश्रुता तथा ।
भर्त्ता चैव चरेत्कृच्छ्रं कृच्छ्रार्द्धं चैव बान्धवाः ॥
तेषां भुक्ता च पीत्वा च अहोरात्रेण शुध्यति ।
ब्राह्मणी तु यदागच्छेत् परपुंसा विवर्ज्जिता ॥
गत्वा पुंसां शतं याति त्यजेयुस्तान्तु गोत्रिणः ।
पुंसो यदि गृहं गच्छेत् तदशुद्धं गृहं भवेत् ॥
पितृमातृगृहं यस्य जारस्यैव तु तद्गृहम् ।
उल्लिख्य तद्गृहं पश्चात् पञ्चगव्येन शुद्ध्यति ॥"
बृहन्नारदीयम् । उद्वाहतत्त्वे ।
"समुद्रयात्रास्वीकारः कमण्डलुविधारणम् ।
द्विजानामसवर्णासु कन्यासूपयमस्तथा ॥
देवरेण सुतोत्पत्तिर्म्मधुपर्के पशोर्व्वधः ।
मांसदानं तथा श्राद्धे वानप्रस्थाश्रमस्तथा ॥
दत्तायाश्चैव कन्यायाः पुनर्द्दानं परस्य च ।
दीर्घकालं ब्रह्मचर्य्यं नरमेधाश्वमेधकौ ॥
महाप्रस्थानगमनं गोमेधञ्च तथा मखम् ।
इमान् धर्म्मान् कलियुगे वर्ज्ज्यानाहुर्म्मनीषिणः ॥"
हेमाद्रिपराशरभाष्ययोरादित्यपुराणम् ।
"दीर्घकालं ब्रह्मचर्य्यं धारणञ्च कमण्डलोः ।
देवरेण सुतोत्पत्तिर्द्दत्ता कन्या प्रदीयते ॥
कन्यानामसवर्णानां विवाहश्च द्विजातिभिः ।
आततायिद्विजाग्र्याणां धर्म्मयुद्धे निर्हिंसनम् ॥
वानप्रस्थाश्रमस्यापि प्रवेशो विधिदेशितः ।
वृत्तस्वाध्यायसापेक्षमघसङ्कोचनन्तथा ॥
प्रायश्चित्तविधानञ्च विप्राणां मरणान्तिकम् ।
संसर्गदोषः पापेषु मधुपर्के पशोर्व्वधः ॥
दत्तौरसेतरेषान्तु पुत्त्रत्वेन परिग्रहः ।
शूद्रेषु दासगोपालकुलमित्रार्द्धसीरिणाम् ॥
भोज्यान्नता गृहस्थस्य तीर्थसेवातिदूरतः ।
ब्राह्मणादिषु शूद्रस्य पक्वतादिक्रियापि च ॥
भृग्वग्निमरणञ्चैव वृद्धादिमरणं तथा ।
एतानि लोकगुप्त्यर्थं कलेरादौ महात्मभिः ॥
निवर्त्तितानि कर्म्माणि व्यवस्थापूर्व्वकं बुधैः ।
समयश्चापि साधूनां प्रमाणं वेदवद्भवेत् ॥"
याज्ञवल्क्यः । १ । ६५ ।
"सकृत् प्रदीयते कन्या हरंस्तां चौरदण्डभाक् ।
दत्तामपि हरेत् कन्यां श्रेयांश्चेद्वर आव्रजेत् ॥"
गौतमः ।
"प्रतिश्रुत्याप्यधर्म्मसंयुक्ताय न दद्यात् ॥"
वशिष्ठः ।
"कुलशीलविहीनस्य षण्डादिपतितस्य च ।
अपस्मारिविधर्म्मस्य रोगिणां वेशधारिणाम् ।
दत्तामपि हरेत्कन्यां सगोत्रोढ़ां तथैव च ॥"
वशिष्ठः उद्वाहतत्त्वे ।
"अद्भिर्व्वाचा प्रदत्तायां म्रियेतोर्द्ध्वं वरो यदि ।
न च मन्त्रोपनीता स्यात् कुमारी पितुरेव सा ॥"
उद्वाहतत्त्वे । यमः ।
"नोदकेन न वा वाचा कन्यायाः पतिरिष्यते ।
पाणिग्रहणसंस्कारात् पतित्वं सप्तमे पदे ॥"
उद्वाहतत्त्वे कात्यायनः ।
"अनेकेभ्योऽपि दत्तायामनूढ़ायान्तु तत्र वै ।
वरागमश्च सर्व्वेषां दत्तं पूर्व्ववरो हरेत् ॥"
नान्योत्पन्ना प्रजास्तीह नचाप्यन्यपरिग्रहे ।
न द्वितीयश्च साध्वीनां क्वचिद्भर्त्तोपदिश्यते ॥
व्यभिचारात्तु भर्त्तुः स्त्री लोके प्राप्नोति निन्दितम् ।
शृगालयोनिं प्राप्नोति पापरोगैश्च पीड्यते ॥"
नारदसंहिता ।
"अज्ञातदोषेणोढ़ा या निर्द्दोषा नान्यमाश्रिता ।
बन्धुभिः सा नियोक्तव्या निर्ब्बन्धुः स्वयमाश्रयेत् ॥
नष्टे मृते प्रव्रजिते क्लीवे च पतिते पतौ ।
पञ्चस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते ॥
अष्टौ वर्षाण्यपेक्षेत ब्राह्मणी प्रोषितं पतिम् ।
अप्रसूता च या नारी परतोऽन्यं समाश्रयेत् ॥
क्षत्त्रिया षट् समास्तिष्ठेत् अप्रसूता समा
त्रयम् ।
वैश्या प्रसूता चत्वारि द्वे वर्षे इतरा वसेत् ॥
न शूद्रायाः स्मृतः कालः एष प्रोषितयोषि-
ताम् ।
जीवति श्रूयमाणे तु स्यादेष द्विगुणो विधिः ॥
[illegible] तोऽन्यगमने स्त्रीणां एष दोषो न विद्यते ॥"
ऋग्वेदे । १० । ४० । २ ।
"को वां शयुत्रा विधवेव देवरम् ॥"
"तत्र दृष्टान्तं दर्शयति शयुत्रा शयने विध
यथा मृतभर्त्तृका नारी देवरं भर्त्तृभ्रातरं अभि-
मुखीकरोति ।" "तथाच यास्कः क्वचिद्रात्रौ भवथः क्व दिवा क्वाभिप्राप्तिं कुरुथः क्व वसथः को वां शयने विधवेव देवरं देवरः कस्माद्द्वितीयो वर उच्यते । विधवा विधातृका भवति विधव-नाद्वा विधावनाद्वेति चर्म्मशिरा अपिवा धव इति मनुष्यनाम तद्वियोगाद्विधवा देवरो दीव्यतिकर्म्मा मर्य्यो मनुष्यो मरणधर्म्मा योषा यौतेराकुरुते सहस्थाने इति ॥" इति तद्भाष्ये सायणः ॥
एतेन पूर्व्वोल्लिखितप्रमाणपर्य्यालोचनेन एतत् प्रतीयते यत् विधवाया विवाहो नास्ति किन्तु देवरादिना नियोगोऽस्ति । सोऽपि कलौ क्षेत्र-जादिपुत्त्रवत् नास्त्येव । नष्टे मृते इत्यादि वचने अन्यवचनैरेकवाक्यतया पतिशब्दस्य पालका-र्थत्वं वाग्दानपरत्वं वा दत्तामपि हरेत्कन्या-मित्यादिवचने दत्ताशब्दस्य वाग्दत्तापरार्थत्वञ्च एतच्च सर्व्वं सुधीभिर्भाव्यमिति ॥)

विधा, स्त्री, (विधानमिति । वि + धा + क्विप् ।) विधिः । प्रकारः । इत्यमरः ॥ (यथा, तैत्ति-रीयोपनिषदि । ३ । १० । १ ।
"तस्मात् यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नु-
यात् ॥")
ऋद्धिः । गजान्नम् । वेतनम् । इति मेदिनी-शब्दरत्नावल्यौ ॥ कर्म्म । इति हेमचन्द्रः ॥ वेधनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (आपः । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १४ । ७ ।
"सजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसुभिः ।"
"विधाभिर्या त्वं सजूरसि विदधति सृजन्ति जग-दिति विधा आपस्ताभिः । आपो वै विधा अद्भिर्हीदं सर्व्वं विहितमितिश्रुतेः । अप एव ससर्जादौ इति स्मृतेश्च ।" इति तद्भाष्ये महीधरः ॥)

विधाः, [स्] पुं, ब्रह्मा । इत्युणादिकोषः ॥

विधाता, [ऋ] पुं, (विदधातीति । वि + धा + तृच् ।) ब्रह्मा । इत्यमरः ॥ (विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४९ । ६४ ।
"अविज्ञाता सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ॥"
"विशेषेण शेषदिग्गजभू भूधरान् समस्तभूतानि च दधातीति विधाता ।" इति तत्र शाङ्कर-भाष्यम् ॥ * ॥ महेश्वरः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । १०४ ।
"उग्रश्च विधाता च मान्धाता भूतभावनः ॥")
कामदेवः । इति मेदिनी । ते, १६ ॥ मदिरा । इति राजनिर्घण्टः ॥ भृगुमुनिपुत्त्रः । तस्य भार्य्या मेरुकन्या नियतिः । तस्य पुत्त्रः प्राणः । तस्य सुतः वेदशिराः कविश्च । इति श्रीभाग-वतमतम् ॥ * ॥ विधातुर्विचित्रा गतिर्यथा,—
कंस उवाच ।
"तृणेन पर्व्वतं हन्तुं शक्तो धाता च दवतः ।
कीटेन सिंहशार्दूलं मशकेन गजं तथा ॥
शिशुना च महावीरं महान्तं क्षुद्रजन्तुभिः ।
भूषिकेण च मार्ज्जारं मण्डूकेन भुजङ्गमम् ॥
एवं अन्येन जनकं भक्ष्येणैव च भक्षकम् ।
वह्निना च जलं नष्टं वह्निं शुष्कतृणेन च ॥
पीताः सप्त समुद्राश्च द्विजेनैकेन जह्नुना ।